

Made for (the second hand) Europe ...

Pentru ca ni s-a părut că putem și avem ceva de spus, am decis anul acesta să participăm la concursul de proiecte *Made for Europe*. Proiectul era bun, bine făcut, adusesse rezultate frumoase, copiii erau dornici să arate ce au învățat acolo și peste toate acestea NE-AM CALIFICAT LA FAZA NAȚIONALĂ. Mare bucurie, entuziasm, și toate celelalte. Copiii, încântați, s-au strâns vreo 25 hotărâți să mergem la Cluj să-și susțină colegii. Am zis *de ce nu??!* Până la urmă proiectele Erasmus sunt despre ei! Onor comiția insista pe *produs...* (*urât termen, apropo!*)... Hai să le arătăm o parte din el! Ca de obicei, am avut din partea școlii toată susținerea. Ne-am făcut tricouri și șepci cu sigla proiectului și ... pe 19 am pornit la drum cu entuziasm și convinși că vom răscoli ”din pacea-adâncă ale lumii...” apucături. Numai că socoteala de acasă ...a intrat în coliziune gravă cu cea din târg! Din târgul Clujului, vreau să zic. Organizatorii...nimic de zis, când ne-au văzut la poartă s-au cam mirat, dar, - ca niște gazde politicoase – ne-au pus la dispoziție o sală de bagaje, căci veneam direct de la gară. Ei...si de-aici a început aventura...

Concursul se desfășura pe un frumos...coridor al școlii. Trec peste faptul că erau binisor peste o sută de echipaje înscrise în concurs!!!! O îngrămădeală de zile mari! Bihorul avea un capăt de coridor, înghesuți între alte mese de expoziție. Am zis că prima lecție pe care o învățăm este să transformăm o slăbiciune într-o oportunitate! Așa că am montat un videoproiector (adus de-acasă) și am proiectat un filmuleț anti discriminare pe care elevii noștri l-au realizat în urma proiectului. (profit de ocazie să-i felicit!). Deși pe centrul coridorului stătea **juriul...grămadă, la filmuleț nu a avut nimeni curiozitatea să se uite. Dar nimeni!** Mă gândeam că totuși va veni cineva măcar iritat de coloana sonoră lăsată pe repeat! La un moment dat a apărut o doamnă cu ecuson. Toți ne-am poziționat ca la apelul de seară! A trecut pe lângă ecran și s-a proțâpît la poză cu colega de la Bistrița. Cam asta a fost totul! Nu ne-am lăsat! Am zis că oricum standurile sunt doar așa, de încălzire, nu contează pentru prezentarea ce va să vină! Copiii făceau de zor exerciții de dicție în sala de bagaje, convinși fiind că totul va fi bine! N-a fost! Când am intrat în sală, un domn din juriu ne-a întrebat de ce am venit! Optimiști (încă) am zis că, finalmente, cineva are curiozitatea să întrebe ce e cu noi pe-acolo. Și noi, inocenți, chiar am explicat! **Am venit pentru că noi considerăm că proiectele europene sunt create pentru a schimba mentalități, pentru a forma oameni, nu pentru a prezenta niște broșuri (a se citi maculatură) frumos colorate! Iar greșit!** Mare parte din juriu era deja plictisită... **NIMENI nu a avut curiozitatea să stea măcar zece secunde de vorbă cu unul din cele 25 de produse prezente.** Menționez că, pentru liniștea juriului, aveam și un film considerat produs, precum și niște broșuri la care nu s-a uitat nimeni cât au stat pe masa expoziției. A început prezentarea... Cum ni se spusese că timpul este limitat, ne-am fi așteptat să fie **vizibil un cronometru** (dacă nu pentru cei care prezintă, măcar de dragul transparenței). Nu aveam emoții, doar am cronometrat prezentarea de acasă și ținea mai puțin de 5 minute. Plus că, de emoție, eleva care trebuia să spună o poveste a ”mâncat” din ea cam 30 de secunde. Vă imaginați atunci uimirea noastră când, tocmai la final, la partea pe care noi am gandit-o ca bazată pe interacțiunea cu publicul, să auzim o voce acrå ”a expirat timpul”!Pe ce se baza? Cum am zis nu se vedea nicăieri nici măcar un ceas de perete! În fine, câțiva membri ai juriului au cerut să fim lăsați să ducem jocul până la capăt (a mai durat fix 29 de secunde). Garantat nu răpiserăm cele 9 minute (3 pentru pregătiri – din care am folosit 20 de secunde și 6 pentru prezentarea propriu zisă - pe care regulamentul ni le aloca) din prețioasa-i existență! Cireașa de pe tort a venit chiar la final, pe când ieșeam din sală, iar o doamnă, probabil trezită din somnul cel de moarte, s-a mirat cu voce tare (măcar a zis ceva!) ”**eu nu știu pentru ce era nevoie să vină copiii ăștia aici!**”. Asta deși noi, când am intrat, dar și pe parcursul prezentării, am precizat cum nu se poate mai clar cine suntem și ce vrem. Era și greu de priceput metafora (pentru femeia de serviciu, că de

la ditamai inspectorul școlar aveam totuși niște așteptări!). În fine.. dezamăgiți peste poate, am decis că nu vom merge la festivitatea de premiere, ca să nu consumăm oxigenul sensibilei doamne al cărei nume nu-l știm și, să fim iertați, nici nu ne interesează. Am așteptat rezultatul la hotel! Și am așteptat! Muult! Deși festivitatea de premiere fusese anunțată pentru ora 19:00, a început la ora 21!!! Mă întreb cum o funcționa ceasul doamnei care ne-a cronometrat!!???

Rezultatele nu au fost afișate! S-au împărțit premiile pe criterii numai de ... juriu știute (sau nici de ei în totalitate)! Orice concurs care se respectă, și cu atât mai mult unul cu rang de olimpiadă, înscris în agenda MEN, afișează grila de evaluare (baremul) și rezultatele. De la primul până la ultimul concurent. După reacția juriului, nu ne așteptam la premii (reacția și felicitările unor concurenți din sală ne-au consolat, totuși), dar ne-am fi așteptat să existe un clasament în care să ne vedem, fie și pe ultimul loc, precum și punctajele obținute de TOȚI candidații. Măcar să știm cum se face pe viitor!

Am scris toate acestea pentru a afla și alți doritori de participare la acest concurs cum se face și la ce să se aștepte!

Ce am învățat noi de-aici? Că noi,ăștia de la Oradea, venim dintr-o dimensiune paralelă în care există transparență, în care un concurs, fie el și la Crăcănații din Vale, respectă elementare norme de transparență, și am nimerit, din greșeală, la un concurs care are ambiții de fază națională, dar nu are nimic a face cu Europa! Cel puțin nu cu cea în care noi credem! Poate cu aceea pe care președintele Franței o cataloga drept Europa cu viteza a doua. Cu toată dragostea, WE ARE NOT MADE FOR THAT EUROPE!